

اکبر زارع حقیقی

جناب اکبر زارع حقیقی در تاریخ اول مهر ماه 1318 شمسی در قریه ی ابواغلی از توابع شهرستان خوی استان آذربایجان غربی متولد شد. نام پدر محمّد علی بود و مادر زهرا نام داشت. از اوان طفولیت در آذربایجان به کشاورزی اشتغال داشت. تا سال پنجم دبستان در محلّ ولادت تحصیل نمود. در سال 1350 با خانم گل صنم سمندری متولد سیسان، ازدواج نمود که حاصل آن سه فرزند است که همگی در ظلّ امر و با نهایت استقامت به خدمت مشغولند. در سابقه ی گرفتاری ها و تضییقات در مورد ایشان می خوانیم که چند بار بر سر اختلافات ملکی یا بر سر مسأله ی آب و آبیاری نزاع هایی به وقوع پیوست که ایشان هم در آن درگیری ها آسیب دید. او سال ها عضو محفل مقدّس قریه ی ابواغلی بود و در خدمات امری همیشه پیش قدم بود. چندی قبل از واقعه ی شهادت خوابی دید که برای همسر خود به این شرح حکایت نمود: « عده ای در خواب مرا مورد ضرب و شتم قرار دادند و قصد هلاک مرا نمودند. به آن ها گفتم مرا نکشید چون سه بچه دارم، بعد مرا سوار اسبی نمودند و از رودخانه و سیلاب گذرانند.»

صبح روز 1361/6/30 جناب حقیقی با پسر بزرگش، آرام، بر سر زمین رفت. بین او و جوانی از اهالی محل که سابقه ی کدورتی باهم داشتند بر سر چراندن گوسفند آن جوان در زمین آقای حقیقی نزاعی در گرفت. جوان قطعه چوب قطور بلندی برداشت. وقتی که جناب حقیقی برای خاتمه ی دعوا صورت را به طرف دیگر نمود، ضارب با چوب محکم بر گردن او نواخت و چند ضربه ی کاری هم بر پای او زد که حقیقی از پای افتاد. اهالی او را به خوی و سپس به تبریز بردند. معالجات مؤثر واقع نشد و او در تاریخ سی ام شهریور ماه 1361 درگذشت. قاتل، یکی از پسرهای میر اسد بود که بعد از واقعه ی قتل توسط ژاندارمری دستگیر گردید. خانواده ی زارع حقیقی در پاسگاه ژاندارمری ابواغلی از او شکایت نمودند. پرونده به خوی و سپس به رضائیه فرستاده شد. فامیل شهید دو بار به فاصله ی یک ماه از زمان شهادت به دادگاه احضار شدند. در مرتبه ی اول وضعیت پرونده به نفع فامیل شهید بود. ولی بار دوم شاهدان از ادای شهادت خودداری نمودند و دادگاه هم شهادت عینی آرام، پسر هشت ساله ی زارع حقیقی را قبول ننمود. بر اثر کوشش وکیل مدافع شخصی، قاتل بی انصاف پس از گذراندن هشت ماه در زندان آزاد شد و در میان استقبال اهالی به قریه بازگشت و اکنون در نهایت ستمگری در زمین های آقای زارع حقیقی که محلّ غصبی است به کشاورزی مشغول است. این خانواده ی بی سرپرست از محلّ زندگی خود رانده شدند و اکنون ساکن ارومیه می باشند.

مأخذ: دارالانشای بیت العدل اعظم الہی.

پروازها و یادگارها، صفحه 130، تألیف ماه مهر گلستانه.